

Па волі Айца ў Бэтлееме нарадзіўся Збаўца. Ён прыйшоў у свет, каб ачысціць чалавецтва ад грахоў і падарыць людзям вечнае жыццё. За гэта Яму давалося заплаціць высокую цану – быць распятым на крыжы. Але затым Хрыстос уваскрос, аб’явіўшы свету бязмежную крыніцу Божай міласэрнасці. І застаўся навечна жывы – у чалавечых сэрцах і душах. Напярэдадні вялікага свята Нараджэння Пана людзі заміраюць у чаканні чарговага прыйсця Езуса. Углядаюцца ў неба ў пошуках першай зоркі, якая нагадвае пра велічную падзею, што адбылася больш за дзве тысячы гадоў таму...

Трывае час, калі варта ў чарговы раз падзякаваць Богу за Яго любоў да нас. Умацуемся ў думцы, што з Усемагутным ніякія нягоды не страшныя. З Ім мажліва ўсё. Няхай марнасць сыдзе ў мінулае. Прабачым бліжняму крыўды, стаўшы дабрэйшымі адзін да аднаго. І тады ў кожным доме запаліцца агеньчык Хрыстовага супакою, які асвятляе жыццё сардэчнасцю і спагадай.